

Nr 479.

Av herrar **Olsson** i Staxäng och **Mårtensson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 223, angående statsverkets övertagande av vissa städers förpliktelser beträffande befattningshavare, vilka vid upphörande av rådhusrätterna i samma städer komma att indragas.*

Under punkt 1:o i angivna proposition lämnar statsrådet och chefen för kungl. justitiedepartementet av Lysekils stad framförda önskemål utan beaktande. I sina i ärendet ingivna inlagor, vilka här åberopas, har staden emellertid anfört vägande skäl för sin hemställan, att frågan om stadens förening med Sunnervikens domsaga måtte få anstå tills den nuvarande häradshövdingen i domsagan avgår, d. v. s. senast till november 1939, så att frågan kan prövas i sammanhang med frågan om domsagens uppdelning och domsagokansliets förläggning. Av all den hänsyn och varsamhet, som vid denna lags tillkomst utlovades för de mindre städerna, borde Lysekil rimligen få åtnjuta så mycket som ett uppskov med avgörandet, tills möjligheter föreligga för staden att på en gång men under rimliga villkor komma in i mera bestående förhållanden. Det bör framhållas, att länsstyrelsen i så måtto tillmötesgått stadens önskemål som länsstyrelsen anfört såsom önskvärt att, innan tidpunkten för föreningen bestämdes, frågorna om uppdelningen i tingslag av domsagan och förläggningen av domsagokansliet till Lysekil bleve slutligen prövade, detta desto hellre som sistnämnda fråga vore av betydelse för bedömandet av huruvida särskild inskrivningsdomare borde förordnas för staden. Rättsvården för Lysekil skulle under ett uppskov vara väl tillgodosedd. Vad särskilt beträffar sjörättsmål skulle rådhusrätten under denna tid tillgodose en betydande del av kusten. Efter häradshövdingens avgång skulle häradsrätten möjligen kunna anförtros uppdraget att även pröva sjörättsmål, varigenom frågan om Lysekil som plats för domsagens kansli skulle bli än mera aktuell. Härtill kommer att statsverket under uppskovstiden skulle inbespara den ifrågasatta ersättningen till rådhusrättens ledamöter.

Då alltså ett uppskov ur stadens synpunkt är angeläget och ur statens synpunkt endast kan medföra besparingar, få vi hemställa,

att riksdagen antingen måtte förklara sig för närvarande icke kunna bifalla Kungl. Maj:ts förslag under

punkt 1:o i proposition nr 223 eller vid bifall till förslaget knyta det uttalandet, att med den judiciella förningens genomförande bör anstå i avbidan på den nuvarande häradshövdingens avgång.

Stockholm den 5 april 1937.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.

J. W. Mårtensson.